

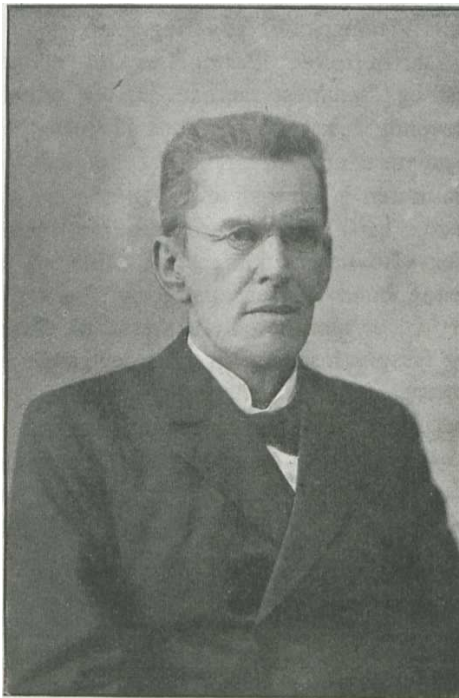

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie. Nr. 10.

September 1916

Justitsraad Søren Skouboe,
født d. 31. Marts 1852, død d. 16. August 1916.

Justitsraad Søren Skouboe, Regensens Viceprovst,

f. d. 31. Marts 1852, død d. 16 August 1916.

Budskabet om Justitsraad Skouboes Død er blevet modtaget med Deltagelse overalt i de Kredse, som stod i Forbindelse med Regensen, baade blandt hans gamle Medalumner, blandt dem, der lærte ham at kende i Regensianersamfundet, og blandt dem, der har haft deres Hjem paa Regensen i de 17 Aar, han virkede derinde som Viceprovst.

Søren Skouboe blev født den 31. Marts 1852 i Nysted, hvor hans Fader var Købmand. 18 Aar gammel blev han Student fra Borgerdydskolen paa Christianshavn. I 1873 kom han paa Regensen og blev allerede i Septbr. s. A. valgt til Klokker, hvilken Stilling han beklædte til Marts 1874. Efter at have taget teologisk Embedseksamen i 1876 og statsvidenskabelig Eksamen i 1881 blev han, hvis Hovedinteresser laa paa det sproglige og litteraturhistoriske Omraade, Adjunkt i Odense 1883. Paa Grund af Svagelighed, tog han imidlertid kun 47 Aar gl. sin Afsked og blev derefter i 1899 ansat som Viceinspektør paa Regensen.

Skouboe havde fortræffelige Betingelser for at udfylde Stillingen som Viceprovst. Først og fremmest nærede han en brændende Kærlighed til Regensen og en levende Interesse for dens Historie. Han saa det som en af sine Opgaver at være med til at bevare de gode Regenstraditioner og derigennem Kontinuiteten i Regenslivet. Han var en konservativ Natur, ogsaa paa dette Omraade, maaske ofte mere konservativ, end Regensianerne fandt heldigt. Overfor »Noviteter« kunde han stille sig meget afvisende og skeptisk. Men denne hans Konservatisme og Troskab mod Regenstraditionerne har sikkert i det store og hele været til Gavn for Regensen. Fremskridtstrangen og Respektløsheden overfor det gamle er jo altid sikker paa at være repræsenteret, hvor saa megen Ungdom er samlet som i den røde Gaard. Derimod kan der til Tider savnes Kræfter, der holder igen og er rettet paa at bevare den Sammenhæng med Fortiden, der dog nødvendig skulde brydes. Saadanne Kræfter fandtes i udpræget Grad hos Skouboe, og han forstod at bruge dem. Det gik ikke altid af uden Sammenstød, under hvilke han kunde optræde ret skarpt i Formen, men dog som Regel saaledes, at det rent personlige venskabelige Forhold, hvori han stod til de fleste af de Alumner, han kom i Berøring med, intet Skaar led derved. Hans Loyalitet og Ridderlighed som Modstander vil vist ingen bestride.

Skouboes omfattende regenshistoriske Viden er almindelig kendt. Faa, ja maaske ingen, har dyrket Regensens Historie saa ivrigt og grundigt som han. Regensianersamfundets Medlemsblad har i stort Maal nydt godt af disse hans Studier. Endnu i sidste Nummer af Bladet gav han, som det vil huskes, om Regensens Billedsamling en Række interessante Op-

lysninger, som sikkert paaskønnes i høj Grad af de mange Samlere af Regensbilleder, Oplysninger, som maaske ingen anden kunde have givet. I 1902 udgav han »Regensens Visebog« med Noter og en Tidstavle over Regenshistoriens vigtigste Begivenheder, og i den lille Bog »Sønner af den røde Gaard«, som udkom for et Par Aar siden, har han givet en Fremstilling af en Række af det 19. Aarhundredes kendte Mænds Liv paa Regensen. — Skouboe forsømte ikke nogen Lejlighed til at indskærpe Betydningen af, at Kilderne til Regenshistorien holdes i Live. Bl. a. vil man i det Bidrag, han gav til »Regensen«s Klokkernummer (Septbr. 1915), finde en Klage over den svigtende Ansvarsfølelse hos de senere Generationers Klokkere ligeoverfor Klokkerbogens Førelse. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, at denne Klage ikke maatte være uden Frugt.

Det var dog ikke blot Regenslivets svundne Tider, der interesserede Skouboe. Han levede i høj Grad med i Regenslivet og følte sig vist nærmest som en »alumnus perpetuus«. Alle de smaa og store Begivenheder i det daglige Liv paa Regensen optog ham, han følte sig ikke som den, der stod udenfor eller ovenover. Undertiden kunde man ganske vist faa det Indtryk, at der over hans Optræden som Viceprovst overfor Regensianerne kunde være lidt af Adjunktens Holdning overfor Skoledisciplene. Men han var mindst af alt utilgængelig, og mange er de Regensianere, som er kommen i et personligt Venskabs-, ja man kan vel næsten sige Kammeratskabsforhold til deres Viceprovst. Ingen kunde vise større Elskværdighed og Hjælpsomhed end Skouboe, naar man søgte hans Raad. Ganske naturligt interesserede han sig særlig for dem, der dyrkede hans egne kære Fag, Sprog og Litteraturhistorie, og med stor Glæde støttede han dem med sin Viden paa disse Omraader. Med dem, han var kommen i nærmere Berøring med, vedligeholdte han trofast Forbindelsen, ogsaa efter at de havde forladt Regensen, og der var overhovedet neppe den gamle Regensianer, hvis Skæbne var Skouboe ligegyldig.

Da Regensianersamfundet stiftedes i 1904, faldt det ganske af sig selv, at man paakaldte Skouboes Bistand, og at han fik Sæde i Samfundets første Bestyrelse. Regensianersamfundets Formaal, at vække og bevare Regensminderne og vedligeholde Forbindelsen mellem »Sønnerne af den røde Gaard«, kunde jo ikke andet end anslaa sympatiske Strengte i Skouboes Sind. Han har da ogsaa altid vist Regensianersamfundet stor Interesse lige fra Starten, og han var en trofast Deltager i Samfundets Møder og Fester. Rigtignok gik hans Bestræbelser ogsaa her ofte ud paa at holde igen, hvor Samfundet efter hans Mening indlod sig paa altfor dristige Foretagender, og hans mange Betænkeligheder kunde maaske undertiden virke lidt deprimerende. Men naar saa det paagældende Foretagende — f. Eks. Klokkerfesten og den dermed forbundne Gennemførelse af Idéen om Provstekæden — var sat i Scene og var lykkedes, var han aldrig bange

for at tilstaa, at hans Betæneligheder var gjort til Skamme, og for at tilkendegive sin uforbeholdne Anerkendelse.

En ganske særlig Tak skylder Medlemsbladet den afdøde Viceprovst. Man kan rolig sige, at Bladet ikke har haft nogen flittigere Medarbejder end ham. Sjældent gik man forgæves til ham med Anmodning om et Bidrag, og altid var man sikker paa hans velvillige Vejledning og Raad med Hensyn til Tilvejebringelse af Stof til Bladet.

Skouboe vil blive savnet. Han vil blive savnet i Regensianersamfundet, og han vil blive savnet paa Regensen. Det vil ikke blive nogen let Opgave at udfylde den Plads, der er bleven ledig ved hans Død, og man maa højlig ønske, at hans Efterfølger som Regensens Viceprovst maa være besjælet af den samme Kærlighed til Regensen og den samme levende Interesse for den røde Gaard og dens Historie, som fyldte Søren Skouboe. Hans Minde vil blive bevaret og æret paa Regensen og i Regensianersamfundet.

Hj. E.

Regensianeren, stud. theol. Søren Skouboe.

Dette er kun et lille »Blad i Mindekransen« — som det hedder — ved vor kære Viceprovsts Grav. —

De, der kun har kendt ham i den allersidste Tid, da Sygdommen havde taget Magten, har maaske spurgt: Mon den vrantne, gamle Herre nogensinde har været rigtig ung? — Jo, I kan tro, at han har været ung og fuld af Ungdomsliv og Ungdomsglæde, maaske allermest i de Aar — lidt ind i Halvfjerdserne — da han som Alumnus boede paa Regensen. Man dannede tit den Gang, som maaske ogsaa endnu, smaa Klikker eller snevre Kredse derinde, til hvilke det ikke altid var let for uvedkommende at faa Adgang, men Søren Skouboe havde Adgang til dem alle og var velset i dem alle. Han var noget af et Samlingsmærke for os andre. Naturligvis kunde han ved de berømte Generalforsamlinger og andre Lejligheder træde op som en haard Opponent, der ikke var god at bides med, men han gjorde det altid paa en tiltalende hensynsfuld og fornøjelig Maade, saa ingen af dem, der laa under i Debatten, tog ham det ilde op. Som begejstret Regensianer og Bærer af Traditionen kunde han hos os andre vække Interesse for alt det, som skal interessere en Regensianer, og forstaa at give alle Tidens brændende Spørgsmaal den rette Regensbehandling, alvorlig overfor det, der var Hold i, spottende overfor det, der var hult og tomt.

N e l l e m a n n var den Gang Regensprovst og samtidig Justitsminister, saa vi havde egentlig ikke meget at gøre med ham; Viceprovsten, J o n s e n, var meget tjenstvillig, men uden personlig Myndighed. Dette førte imidlertid ikke til, at vi Alumner tillod os alt, men det gav os maaske tvertimod en stærk Følelse af vort Ansvar, og var man af lidt konservativ Natur, blev man det muligvis endnu mere under de Forhold. Og Søren Skouboe var afgjort konservativ, ikke blot i Politik, der egentlig ikke interesserede de fleste af os stort, men i alle æstetiske og sociale Spørgsmaal, ogsaa konservativ Regensianer i den Forstand, at han syntes, alt hvad der rørte sig andre Steder, fik først sin rette Betydning, naar det mærkedes og drøftedes paa Regensen. I de snevre Kredse der inde gik Bølgerne stundom højt, men det kunde man være vis paa, at hvor Skouboe var tilstede, var der aldrig kedeligt, thi allerede den Gang gjorde han sig bemærket ved sit indgaaende Kendskab til mangfoldige Sager, der egentlig laa helt udenfor hans Studium. Han læste meget, men var egentlig ikke flittig i Ordets almindelige Betydning, havde altid god Tid til at drive lidt ud eller sidde i Samtale med Vennerne rundt om paa Kamrene. At han en Tid var Klokke, fulgte af sig selv, en fornøjelig Taler, naar det gjaldt at udbringe en Skaal, og en ikke uheldig Visedigter. I Regensens Arkiv og i de gamle Regensianeres Skuffer findes vistnok et og andet Rimeri, mærket »Vox«.

Som sagt, flittig Student overfor sit Fagstudium var Søren Skouboe ikke, men flittig Student i den gamle, gode danske og tyske Literatur var han, i Stand til at aabne Øjet paa os andre for det skønne deri, saa ogsaa dette bidrager til, at vi med Taknemmelighed ser tilbage til den Tid. — Paa et af de mangfoldige Gruppebilleder fra Regensen, taget i 1875, ses Student Skouboe, siddende i Soranerkredsen (han kaldte sig stundom »adoperet Soraner«) lidt til højre fra Midten. Det glatragede, brillepydede, alvorlige Ansigt minder om Docenttypen, og blev der end tit noget docerende over hans Fremtræden paa Regensen i den Tid, saa kunde det dog hurtigt svinde for et lystigt Indfald i den gamle gode Stil. Den Sommer skulde der som sædvanlig vælges Skovturskomite. Nogle af os foreslog Skouboe, hvilket fandt almindelig Tilslutning; derefter foreslog han et Par af os andre, som naturligtvis i Forvejen havde udtalt Ønsket om at være med, og det blev vedtaget med Akklamation. Nu vidste vi, at de fleste Regensianere helst vilde til Skodsborg, hvorfor vi skrev til Værten paa det store Hotel derude og ordnede alt ad den Vej, men den Prøvetur, som Komiteen havde Lov til at gøre paa Kassens Regning for at arrangere alt fornødent, den gjorde vi til Frederiksdal. Og der, i den besungne Egn, var vor Ven paa sin Plads.

De, der mindes ham fra en saadan Sommerdag, eller i en endnu snevrere Kreds i den samme Egn en straalende Eftermiddag i Oktober, naar han fremsagde (for synge kunde han ikke) de berømte Linier om Fuglen,

der fløj »over Furesøens Vove«, og de, der mindes ham ved et godt Glas Vin i vor »ensomme, mørke Bolig« eller ved en Generalforsamling paa Læsestuen, naar en eller anden ivrig Taler »blæste ad Logiken«, de kan sige, at de har kendt en fuldblods Regensianer, maaske af den lidt gammel-dags Type, men i hvert Fald en af den Slags, som ikke maa glemmes af de yngre Slægtled.

Sofus Hansen.

Justitsraad Skouboes Begravelse

fandt Sted Onsdag den 23. August Kl. 12^{1/2} fra St. Andreas Kirke.

Ved 12-Tiden samledes i Regensgaarden dels de hjemmевærende Alumner, dels Regensianersamfundets Bestyrelse og talrige forhenværende Regensianere for at være med ved Jordefærden.

I Kirken talte først Sognepræst Steen og derefter en af Skouboes Regenskammerater, Sognepræst Sofus Hansen, Sdr. Kirkeby paa Falster.

Nuværende Alumner bar Kisten ud fra Kirken, og forhenværende Regensianere bar Kisten fra Assistentkirkegaardens Indgang til Graven, hvor Pastor Steen foretog Jordpaakastelsen.

Viceprovsteembedet.

En Henvendelse til Konsistorium.

Regensianersamfundet har i Anledning af Spørgsmaalet om Udnævnelsen af en ny Viceinspektor tilstillet Konsistorium en saalydende Skrivelse:

REGENSIANERSAMFUNDET.

København, d. 5. Septbr. 1916.

Til

Konsistorium.

Paa Regensianersamfundets Vegne tillader vi os at rette en ærbødig Henvendelse til det høje Konsistorium vedrørende Besættelsen af den ved Justitsraad S. Skouboes Død ledigblevne Stilling som Viceinspektor paa Regensen.

Det staar for os som en Sag af største Vigtighed for det kollegiale Studenterliv paa Regensen, at Viceinspektor, der som Stedfortræder for Regensprovsten, som Leder af Biblioteket og som Tilsynsførende med Ordenen paa Regensen kommer i daglig Berøring med Alumnerne, er en Mand, der forud af personlig Erfaring er kendt med Regensianernes Livsvilkaar og er fortrolig med Regensens Traditioner. Netop den afdøde Viceprovsts Eksempel synes os at vise, hvor stor Betydning det har, at Stillingen indehaves af en Mand, der

selv har været Regensianer. Hos en saadan vil man efter vor Mening have de bedste Garantier for, at han vil kunne omgaas Alumnerne med den Forstaaelse og Interesse for deres Forhold, som gerne skulde findes hos Viceinspektør.

Netop paa nærværende Tidspunkt forekommer det os særlig ønskeligt, at Besættelsen sker ud fra en saadan Bedømmelse af Kvalifikationerne som foran angivet, idet det er os bekendt, at Professor Julius Lassen paatænker i en nær Fremtid at trække sig tilbage fra sin mangeaarige Virksomhed som Regensprovst. Under disse Forhold finder vi det særlig paakrævet, at der ved Regensprovstens Side og som hans Medhjælper kommer til at staa en Mand, der personlig er indlevet i Regenstraditionerne.

Ud fra disse Betragtninger tillader vi os ærbødigst at henstille til Konsistorium, at Viceinspektoratet saavidt mulig betros en forhenværende Regensianer.

Paa Bestyrelsens Vegne
H a k o n J ø r g e n s e n .

Hjalmar V. Elmquist.

Regensianersamfundets Generalforsamling.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa omstaaende Bekendtgørelse om, at den ordinære Generalforsamling afholdes L ø r d a g d e n 7. O k t o b e r K l. 8 paa Regensen.

Der skal bl. a. foretages Valg af Bestyrelse og Revisorer, og et Forslag om en Lovændring vil komme til Behandling.

Talrigt Møde udbedes!

Virk for Tilgang af nye Medlemmer til Regensianersamfundet!

Indmeldelser modtages paa Bladets Ekspedition: Arnold Busck, Bog- og Papirhandel, Kjøbmagergade 49. Telefon 2453 og 2454.

Regensianersamfundet.

Ordinær Generalforsamling

afholdes

Lørdag den 7. Oktober Kl. 8 Aften
paa Regensen.

Dagsordenen er følgende:

- 1) Bestyrelsen aflægger Beretning og fremlægger det reviderede Regnskab til Godkendelse.
- 2) Valg af ny Bestyrelse.
- 3) Valg af 2 Revisorer.
- 4) Forslag fra Bestyrelsen til Ændring i Lovenes § 7.
- 5) Eventuelt.

Bestyrelsen.

Efter Generalforsamlingen faas Smørrebrød og Øl
(à 1 Kr.).

== Regens-Billeder. ==

Hans Nikolaj Hansens Redering af **Regensprovsten, Professor Jul. Lassen**, alm. Tryk 10 Kr., Japanpapir 15 Kr., Kunstnertryk 25 Kr. *E. Krauses* Raderinger: **Regensen udvendig**, Pris 10 Kroner. **Regensgaarden, Vinter**, Pris 12 Kroner. **Regenslinden, Træsnit fra dens 100 Aars Fødselsdag**, 2 Kroner. **Regensgaarden, Fotogravure**, 2 Kroner. **Fotografier og Fotogravure fra Regensen indvendig og udvendig** 1 Krone.

Alle Billeder fra Regensen findes baade indrammet og uindrammet paa Lager og sendes overalt.

Arnold Busck,
Boghandel, Papirhandel,
Kjøbmagergade 49, København.
Telefon 2453 og 2454.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.
Redigeret af Sekretær *Hjalmar V. Elmquist*, Nyvej 19, København V.
(Telf. Vester 2890 v.).